

Sygn. akt V **GC 979/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Karwowska
Protokolant:	Sekretarz sądowy Adrianna Albert

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2020 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa Grupy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko J. Ś.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego J. Ś. na rzecz powoda Grupy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 35.102,91 zł (trzydzieści pięć tysięcy sto dwa złote dziewięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5373 zł (pięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 979/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 lipca 2019 r. złożonym do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy powód Grupa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. Ś. kwoty 35.102,91 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał pozwanemu szereg towarów. Strona pozwana na dzień wydania towarów nie zgłaszała względem nich żadnych zastrzeżeń. Z tytułu sprzedaży powód wystawił trzy faktury VAT na łączną kwotę 34.463,63 zł. Powód dodał, że zabezpieczeniem jego ewentualnych roszczeń był weksel własny in blanco, który został wypełniony na kwotę 35.102,91 zł, w tym: 34.463,63 zł tytułem należności głównej i 639,28 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie skapitalizowanych na dzień 2 lipca 2019 r. Pomimo pisemnego wezwania pozwany nie zapłacił dochodzonej kwoty.

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2020 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy uznał się niewłaściwym miejscowo i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Toruniu.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu wydał w dniu 3 czerwca 2020 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodny z żądaniem pozwu.

Pozwany J. Ś. w przepisany terminie złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k. 82)

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż zamawiał od powoda jabłka w celu ich wyeksportowania do Indii. Pomimo uzgodnienia, że jabłka będą w kategorii/ klasie 1, dostarczone przez powoda owoce nie spełniały tych wymogów. Wobec przeprowadzonej kontroli jabłek, pozwany przedłożył powodowi oświadczenie o obniżeniu ceny sprzedaży. Pozwany dodał, że obniżenie ceny za towar zakupiony na podstawie faktury nr (...) nastąpiło do kwoty odpowiednio 29.368,79 zł i 18.763,65 zł, tj. łącznie 48.132,44 zł. Tytułem należności wynikających z powyższych faktur pozwany zapłacił powodowi łącznie 72.394,56 zł, a zatem do zwrotu na jego rzecz pozostaje kwota 24.262,12 zł. Z uwagi na fakt, iż powód dochodzi również należności z tytułu faktury nr (...) (7.315,66 zł), pozwany zgłosił zarzut potrącenia tej należności z jego należnością w kwocie 24.262,12 zł.

W odpowiedzi na sprzeciw (k. 100) powód podtrzymał stanowisko wyrażone w pozwie oraz wskazał, iż szczegółowe warunki odbioru towaru wynikają z umowy z dnia 2 marca 2018 r. Zgodnie z zapisami umowy pozwany miał obowiązek zbadać towar w chwili jego wydania przez sprzedawcę pod rygorem utraty uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne towaru. Nadto w razie stwierdzenia wad fizycznych pozwany miał obowiązek zgłosić je sprzedawcy natychmiast po ich wykryciu. Powód dodał, że w obu spornych dostawach na wniosek pozwanego przeprowadzono kontrolę jakościową, jednakże pozwany nie zgłosił żadnych roszczeń i odebrał towar w całości bez zastrzeżeń. Wobec powyższego pozwany utracił uprawnienia z tytułu rękojmi, zaś jego twierdzenia o skutecznym obniżeniu ceny pozostają bezpodstawne. Nadto powód wskazał, iż stan jabłek w chwili badania z dnia 12 maja 2019 r. był wynikiem nienależytego przechowywania towaru w trakcie transportu morskiego oraz w porcie. W ocenie powoda pozwany nie wykazał, że towar w chwili wydania miał wady jakościowe, zaś oświadczenie o potrąceniu jest nieskuteczne ze względu na nieistnienie wierzytelności pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 marca 2018 r. Grupa (...) Sp. z o.o. w W. ((...)) zawarła z J. Ś., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „ (...) J. Ś. & Co.” ((...)) umowę, na podstawie której kupujący zobowiązał się kupować od sprzedawcy znajdujący się w jego ofercie handlowej towar w ilościach i według specyfikacji jakościowej ustalonej w składanych zamówieniach.

Zgodnie z § 3 ust. 2 powyższej umowy wydanie towaru kupującemu następowało w siedzibie Sprzedawcy w chwili załadunku towaru na środek transportu kupującego. Ponadto w myśl § 3 ust. 3 kupujący miał obowiązek zbadać z należytą starannością towar w chwili jego wydania w celu stwierdzenia jego zgodności z zamówieniem, w szczególności co do ilości i jakości towaru, pod rygorem utraty uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne towaru. W razie stwierdzenia wad fizycznych lub braków ilościowych podczas badania, kupujący miał obowiązek zgłosić je sprzedawcy natychmiast po ich wykryciu pod rygorem utraty uprawnień z tytułu rękojmi (§ 3 ust. 4).

W myśl § 3 ust. 7 umowy sprzedawca nie ponosił jakiejkolwiek odpowiedzialności za wady towaru i ubytki ilościowe powstałe po jego wydaniu kupującemu, przewoźnikowi lub spedytorowi. W szczególności sprzedawca nie ponosił jakiejkolwiek odpowiedzialności za wady towaru i ubytki ilościowe powstałe w czasie transportu z siedziby sprzedawcy do miejsca wskazanego przez kupującego.

(dowód: umowa z dnia 2 marca 2018 r., k. 105-109)

W lutym 2019 r. J. Ś. prowadził korespondencję mailową z pracownikami powoda, tj. M. W. i S. S., dotyczącą ofert na zakup jabłek odmiany G. R. i R. P.. Strony ustaliły załadunek owoców u powoda na dzień 4 marca 2019 r. Owoce miały

być zapakowane w kartony typu „bushel”. Ponadto ustalono, że 70% ceny miało być płatne w dniu wysyłki towaru, zaś 30% - w terminie 40 dni od daty załadunku.

W dniu 28 maja 2019 r. M. W. wysłał do pozwanego e-maila, w którym prosił o potwierdzenie ustaleń dotyczących zamówienia, które miało być zrealizowane 4 marca 2019 r. W wiadomości wskazano warunki zamówienia: średnia jędrność ~ 6,0, buszel standard 18 kg netto (...) kartonów na kontenerze, warunki płatności: 70% w dniu wysyłki towaru, 30% w terminie 40 dni od daty załadunku. Warunki zamówienia zostały potwierdzone przez kupującego. W e-mailach wskazano, że zamówienie miało dotyczyć jabłek deserowych, bez określenia klasy jabłek.

(dowód: wydruk korespondencji mailowej, k. 85, k. 110-116; zeznania świadka M. W., k. 132-133v)

W dniu 4 marca 2019 r., w siedzibie sprzedawcy w W. kupujący odebrał towary objęte zamówieniem. Warunki dostawy zostały określone zgodnie z formułą handlową (...) według I. 2010. Jabłka zapakowano zgodnie z zamówieniem w karton typu buszel. Wewnątrz kontenera umieszczono rejestrator temperatury. Na zlecenie kupującego, przed wydaniem towaru, jakość jabłek została zbadana przez zewnętrznego kontrolera F. Q.. Pozwany, który był obecny w siedzibie sprzedawcy przy załadunku, oglądał jabłka, nie zgłaszał uwag do ich jakości i odebrał towar w całości.

Przedmiotowe jabłka miały następnie zostać przetransportowane do Indii. W dniu załadunku pozwany otrzymał informację od jednego z pracowników F. Q., przeprowadzającego kontrolę, że zamówione jabłka nie są jabłkami klasy pierwszej.

(dowód: zeznania świadka M. W., k. 132-133v; zeznania świadka S. S., k. 133v-134; zeznania A. S., k. 135; częściowo zeznania pozwanego J. Ś., k. 134-135)

Z tytułu sprzedaży towarów Grupa (...) Sp. z o.o. w W. wystawiła następujące faktury VAT:

- fakturę nr (...) z dnia 4 marca 2019 r. na kwotę 37.149,84 zł tytułem sprzedaży jabłek deserowych R. P., klasa 1, w ilości 18.144 kg,

- fakturę nr (...) z dnia 4 marca 2019 r. na kwotę 53.343,36 zł tytułem sprzedaży jabłek deserowych G. R., klasa 1 w ilości 18.144 kg,

- fakturę nr (...) z dnia 11 marca 2019 r. na kwotę 36.578,30 zł tytułem sprzedaży jabłek deserowych R. P., klasa 1 w ilości 18.144 kg.

(dowód: faktury VAT, k. 18-20)

Zabezpieczeniem ewentualnych roszczeń powoda z tytułu sprzedaży towarów był weksel własny in blanco z dnia 4 marca 2019 r., wypełniony na kwotę 35.102,91 zł.

(dowód: kserokopia weksła, k. 26; oryginał weksła, k. 65)

W dniu 20 marca 2020 r. pozwany otrzymał wyniki kontroli przeprowadzonej przez F. Q. w postaci raportów kontroli nr (...) i (...). W raportach tych wskazano, że jabłka, będące przedmiotem kontroli, nie spełniały wymagań dla klasy I w rozumieniu Rozporządzenia Wykonawczego Komisji (UE) NR (...) z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. UE. L. z 2011 r. Nr 157, str. 1 z późn. zm.), natomiast spełniały wymagania dla klasy II.

dowód: częściowo przesłuchanie pozwanego – k.

raporty kontroli – płyta CD – k. 87

W dniach 12 i 14 maja 2019 r. dokonano wyładunku towarów w porcie w Indiach. Na miejscu firma (...) India (...) przeprowadziła kontrolę jabłek.

(dowód: Raporty nr (...) i (...) sporządzone w języku angielskim – płyta CD, k. 87)

Z rejestratora temperatury umieszczonego w kontenerze wynikało, że w trakcie transportu w kontenerze panowała temperatura wyższa niż 2 stopnie C..

dowód: zeznania M. W. – k. 132 - 133

zeznania S. S. – k. 133 - 134

Wobec nieuregulowania całości należności przez pozwanego, pismem z dnia 17 czerwca 2019 r. został on wezwany przez powoda do zapłaty należności w łącznej kwocie 34.463,63 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych w terminie do dnia 24 czerwca 2019 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki poleconej, k. 24-25)

W dniu 8 września 2019 r. J. Ś. skierował do Prezesa Zarządu powoda oświadczenie o obniżeniu ceny sprzedaży. J. Ś. wskazał, iż obniżenie ceny za towar zakupiony na podstawie faktur nr (...) nastąpiło do kwoty odpowiednio 29.368,79 zł i 18.763,65 zł. Przyczyną obniżenia ceny był fakt zaistnienia wad fizycznych zamówionych jabłek, ujawnionych po dostarczeniu owoców do odbiorcy w Indiach.

(dowód: oświadczenie o obniżeniu ceny sprzedaży, k. 86)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony postępowania oraz zeznań świadków M. W. i S. S., jak również w oparciu o dowód z przesłuchania stron - wiceprezesa zarządu powodowej Spółki (...) i częściowo zeznania pozwanego J. Ś..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz przesłuchaniu wiceprezesa zarządu powódki w całości, gdyż były one spójne, logiczne, konsekwentne i zgodne ze sobą. Świadkowie zgodnie opisali przebieg współpracy z pozwanym oraz procedurę składania oraz realizowania zamówień u powódki. Świadkowie oraz wiceprezes zarządu powódki podali, że pozwany był obecny w siedzibie powódki w W. w dniu 4 marca 2019 r., tj. w dniu wydawania towarów i nie zgłaszał do nich żadnych zastrzeżeń.

Sąd dał wiarę przesłuchaniu pozwanego w części, w której było ono zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, tj. m.in. w części dotyczącej złożenia zamówienia u powódki, przeprowadzenia kontroli jakości towarów przez F. Q.. Zeznania te należało natomiast uznać za niewiarygodne w zakresie, w jakim twierdził on, że będąc obecnym w siedzibie powoda w dniu załadunku owoców, nie sprawdzał ich jakości, odmienne ustalenia wynikają bowiem z zeznań świadków oraz A. S.. Sąd nie dał również wiary pozwanemu co do jego twierdzeń, że po tym, jak dowiedział się, że jabłka nie spełniają warunków pierwszej klasy, powiadomił o tym jednego z pracowników powódki, gdyż nie znalazło to potwierdzenia w materiale dowodowym. Nie potwierdzili tej okoliczności świadkowie, a pozwany nie przedłożył świadczących o tym żadnych dokumentów.

Na gruncie niniejszej sprawy bezsporne pozostawało związanie stron umową z dnia 2 marca 2018 r., na podstawie której J. Ś. zobowiązał się kupować od powoda znajdujący się w jego ofercie handlowej towar w ilościach i według specyfikacji jakościowej ustalonej w składanych zamówieniach. Ponadto bezspornie J. Ś. w marcu 2019 r. zakupił u powoda jabłka odmiany R. P. i G. R. za łączną kwotę 127.071,50 zł, które zostały przetransportowane drogą morską do Indii. Kwestię sporną stanowił obowiązek zapłaty przez pozwanego na rzecz powoda pozostałej kwoty tytułem ceny sprzedaży, tj. 34.463,63 zł wraz z odsetkami. Pozwany podnosił bowiem, że dostarczone przez powoda owoce nie spełniały umówionych wymogów, tj. nie były w klasie pierwszej. Wobec powyższego pozwany złożył powodowi

oświadczenie o obniżeniu ceny sprzedaży. Ponadto pozwany zgłosił zarzut potrącenia należności powoda wynikającej z faktury nr (...) z jego należnością w kwocie 24.262,12 zł.

Przechodząc do rozważań prawnych, należy wskazać, iż zgodnie z art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Ponadto w myśl art. 556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia). Zgodnie z art. 558 § 1 zd. 1 k.c. strony mogą odpowiedzialność z tytułu rękojmi rozszerzyć, ograniczyć lub wyłączyć.

Po analizie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Sąd uznał, iż niniejsze powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. Strona powodowa zaoferowała bowiem spójny materiał dowodowy, z którego bezspornie wynikało, że pozwany był obowiązany do zapłaty na rzecz powoda pozostałej części należności z tytułu ceny sprzedaży. Na gruncie niniejszej sprawy należało przede wszystkim ustalić, czy towar zakupiony przez pozwanego był wadliwy i czy pozwanemu przysługiwały skuteczne uprawnienia z tytułu rękojmi za wady. Należy wskazać, iż kwestia odpowiedzialności powoda z tytułu rękojmi za wady została uregulowana w umowie stron z dnia 2 marca 2018 r. Zgodnie z treścią tejże umowy kupujący (pozwany) miał obowiązek zbadać towar z należytą starannością w chwili jego wydania przez sprzedawcę (powoda), pod rygorem utraty uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne. W przypadku zaś stwierdzenia wad fizycznych pozwany miał obowiązek zgłosić je powodowi natychmiast po ich wykryciu, pod rygorem utraty uprawnień z tytułu rękojmi. Ponadto w myśl § 3 ust. 7 umowy powód nie ponosił jakiegokolwiek odpowiedzialności za wady towaru powstałe po jego wydaniu kupującemu. Z powyższych zapisów wynika, że strony na podstawie art. 558 § 1 k.c. ograniczyły rękojmię sprzedawcy za wady rzeczy.

Pozwany nie wykazał jednak, że zamówienie miało dotyczyć wyłącznie jabłek klasy I, w rozumieniu Rozporządzenia Wykonawczego Komisji (UE) NR (...) z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. UE. L. z 2011 r. Nr 157, str. 1 z późn. zm.). W tym zakresie, ciężar dowodu spoczywał na pozwanym zgodnie z art. 6 k.c. Przede wszystkim, z korespondencji mailowej nie wynika, by zamówienie miało dotyczyć owoców klasy I. Pozwany podał, że w treści zamówienia zawsze określa m.in. klasę owoców, jednak w żadnym z maili wysłanych do pracownika powódki, a których wydruki przedłożono do akt sprawy, nie została podana informacja, że zamówienie ma dotyczyć wyłącznie jabłek klasy I. Z maili tych wynika, że ustalono takie specyfikacje zamówienia jak: ilość i odmiany owoców, sposób zapakowania, wymaganą jędrność owoców (a jak wynika z raportów F. Q., towary dostarczone pozwanemu spełniały w/w wymogi określone w zamówieniu).

Faktem jest, że w fakturach dołączonych do pozwu wskazano jako towary „jabłka deserowe, klasa I”. Jednak jak zgodnie wyjaśnili świadkowie, wskazanie na fakturze dot. klasy I, zostało dokonane jedynie w celach księgowych, nie oznaczało to jednak, że dane owoce należą do klasy I w rozumieniu Rozporządzenia Wykonawczego Komisji (UE) NR (...) z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. UE. L. z 2011 r. Nr 157, str. 1 z późn. zm.).

W sprawie nie było natomiast sporne, że zamówienie miało dotyczyć jabłek deserowych. Pozwany zwrócił uwagę, że pojęcia „jabłek deserowych” oraz „jabłek klasy I” są tożsame, nie było zatem potrzeby określania w zamówieniu, ani na fakturach, że umowa dotyczy owoców klasy I. Przede wszystkim, stwierdzenie to jest sprzeczne z jego wcześniejszym twierdzeniem, że zawsze wskazuje w zamówieniu klasę owoców. Ponadto, z korespondencji mailowej prowadzonej z pracownikiem powódki, jedynie pośrednio wynika, że zamówienie miało dotyczyć jabłek deserowych (a konkretnie z wiadomości wysłanej przez pracownika powódki), natomiast w żadnym z e-maili pozwany nie użył tego określenia. Należy również wskazać, że wiceprezes zarządu powódki podała, że pojęcie „jabłek deserowych” oznacza owoce wysokiej jakości, jednak nie jest to równoznaczne z tym, że owoce te muszą spełniać wszystkie wymogi dla klasy I określone w Rozporządzeniu Komisji nr 543/2011.

Zgodnie z art. 65 § 2 k.c., przy wykładni oświadczeń woli, w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Ustalając znaczenie oświadczenia woli należy zacząć od sensu wynikającego z reguł językowych, z tym że przede wszystkim należy uwzględnić zasady, zwroty i zwyczaje językowe używane w środowisku, do którego należą strony, a dopiero potem ogólne reguły językowe (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2016 r., I CSK 1/15, LEX nr 2054081).

W niniejszej sprawie, nie można uznać, iż przez pojęcie „jabłka deserowego” strony rozumiały jabłka klasy I w rozumieniu Rozporządzenia Komisji nr 543/2011. Należy podkreślić, że u podstaw badania zamiaru stron oraz okoliczności wpływających na tłumaczenie (interpretację) oświadczeń woli znajdują się fakty (zdarzenia, stany) przedstawione przez strony i wykazywane zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu w procesie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2007 r., II CSK 546/06, LEX nr 253385). Należy zwrócić uwagę, że ani powódka, ani pozwany nie wnosili o przesłuchanie stron na okoliczność treści zawartej umowy. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego nie jest możliwe ustalenie jak w środowisku przedsiębiorców, trudniących się sprzedażą owoców, definiuje się pojęcie „jabłka deserowego” – pozwany twierdził, że oznacza ono wyłącznie jabłka klasy I, czego jednak nie potwierdziła wiceprezes zarządu powódki.

Pojęcie „jabłka deserowego” nie zostało wprost zdefiniowane w żadnym akcie prawnym, natomiast powszechnie jabłkami deserowymi określa się jabłka konkretnych odmian, charakteryzujące się wysokimi walorami smakowymi. Takie też rozumienie tego pojęcia wynika m.in. z Decyzji Komisji z dnia 22 grudnia 1976 r. ustanawiającej standardowy kod i zasady dotyczące przekształcania danych z badań statystycznych plantacji niektórych gatunków drzew owocowych na formę czytelną dla urzędów i ustanawiająca granice obszarów upraw dla tych badań (Dz.U.U.E.L.1977.47.52 z dnia 1977.02.18). Akt ten dotyczy prowadzenia odpowiednich statystyk przez Państwa Członkowskie, jednak warto zwrócić uwagę, że ustawodawca unijny w Załączniku I i II pojęcie „jabłek deserowych” wyraźnie powiązał wyłącznie z gatunkami i odmianami owoców (gatunki podzielono na jabłka deserowe i pozostałe, wymieniono szereg odmian jabłoni, które skatalogowano jako „jabłonie dające jabłka deserowe”), a zatem nie z innymi cechami, mającymi znaczenie dla zakwalifikowania danego owocu do klasy I.

W związku z powyższym, brak jest podstaw do uznania, że strony zawierając umowę sprzedaży jabłek deserowych miały na myśli wyłącznie jabłka klasy I w rozumieniu Rozporządzenia Komisji nr 543/2011. Strony nie ustaliły jakiej klasy mają być zamówione przez pozwanego jabłka, dlatego też fakt, iż były to jabłka klasy II, nie świadczy o tym, iż towary wydane kupującemu były niezgodne z umową.

Nawet jednak gdyby uznać, że niespełnianie przez towary wymogów klasy I było wadą fizyczną w rozumieniu art. 556 k.c., to należy stwierdzić, że oświadczenie o obniżeniu ceny nie było skuteczne.

Pozwany J. Ś. bezsprzecznie zlecił przeprowadzenie kontroli jakościowej jabłek firmie zewnętrznej, która odbyła się w dniu 4 marca 2019 r., tj. w dniu odbioru owoców z siedziby powoda. Skoro pozwany dowiedział się od osoby przeprowadzającej kontrolę o niespełnianiu przez owoce wymagań dla klasy pierwszej, to już w dniu ich załadunku winien był zgłosić te zastrzeżenia sprzedawcy. W ocenie Sądu tylko wtedy można by mówić o natychmiastowym zgłoszeniu wady w rozumieniu § 3 ust. 4 umowy. Jak wynika jednak z zeznań świadków pozwany w chwili wydania owoców nie zgłaszał co do nich żadnych zastrzeżeń i dokonał ich załadunku, mimo iż sam również dokonywał oceny jakości jabłek. Nawet gdyby przyjąć, że pozwany dowiedział się o wadach owoców po otrzymaniu raportów kontroli jakościowej z F. Q., to nie został zachowany termin do zgłoszenia wady określony w umowie stron. Z powyższego wynika, że zgodnie z postanowieniami umowy, pozwany wskutek braku natychmiastowego zgłoszenia wad fizycznych towaru, utracił uprawnienia z tytułu rękojmi za wady. Należy nadmienić, że pozwany w trakcie zeznań podnosił, iż w dniu 20 marca 2019 r. wysłał do strony powodowej wiadomość e-mail, do której załączył raporty z kontroli jakościowej, jednakże nie można tego utożsamiać z dokonaniem zawiadomienia o wadzie towaru. Przywołana przez pozwanego wiadomość nie została przy tym złożona do materiału dowodowego w toku procesu. Pozwany jedynie okazał wydruk wiadomości e - mail, bez treści jego załączników. Z powyższego dokumentu nie wynika zatem, by pozwany zgłosił zastrzeżenia do zakupionego towaru. W tym miejscu należy również odnieść się do raportów wykonanych przez firmę (...) po dotarciu owoców do miejsca przeznaczenia. W ocenie Sądu dowody te nie przesądzają o wadliwości towaru,

zwłaszcza, że zostały sporządzone w języku obcym i nie zostały przetłumaczone na język polski. Sąd zatem nie oparł się w swych ustaleniach na wynikach powyższych raportów, zwłaszcza, że zostały one zakwestionowane przez powoda, według którego nie dotyczyły dostarczonych przez niego jabłek. Powódka wskazała natomiast, że uszkodzenia te nie istniały w momencie przekazania towarów pozwanemu w dniu 4 marca 2019 r. i nie mogły powstać w wyniku nieprawidłowego ich zapakowania.

Zatem skoro ciężkie uszkodzenia jabłek nie istniały w momencie ich wydania pozwanemu, to zgodnie z umową łączącą strony, sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za wady powstałe później, a które ujawniono w trakcie badania przeprowadzonego przez (...). Podkreślić należy, że z raportu kontroli jakościowej przeprowadzonej przez F. Q. nie wynika, by badane owoce posiadały tak ciężkie uszkodzenia i inne poważne defekty w dniu badania tj. 4 marca 2019 r. Ponadto, jak wskazali świadkowie, z raportu (...) wynikało, że temperatura w kontenerze z jabłkami w trakcie transportu i po jego dotarciu do Indii przewyższała dopuszczalną temperaturę 2 stopni C. (w niektórych momentach zarejestrowano temperaturę aż 10-11 stopni C.), co było naturalną przyczyną gnicia owoców. Na wystąpienie takiej sytuacji powódka nie miała jednak żadnego wpływu, bowiem przygotowała towar do transportu w sposób prawidłowy (czego pozwany nie kwestionował). Nie można zatem obciążać powódki tym, co wydarzyło się w trakcie samego transportu, ewentualnie po dotarciu transportu do miejsca przeznaczenia, skoro na sam przebieg transportu powódka nie miała wpływu (to nie ona go organizowała).

Również w tym przypadku pozwany nie wykazał, by dokonał zawiadomienia o wadzie w terminie wynikającym z umowy łączącej strony. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika jedynie, że raport (...) pozwany otrzymał w czerwcu 2019 r. i w tym samym miesiącu przesłał go powódce. Należy jednak przypomnieć, że strony umówiły się, że w takiej sytuacji, kupujący miał obowiązek zgłosić wady sprzedawcy nie później niż w ciągu 3 dni od dnia ich wykrycia, pod rygorem utraty uprawnień z tytułu rękojmi. Pozwany nie przedstawił żadnych dowodów na to, że 3-dniowy termin został zachowany.

Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzić należy, iż powódka przedstawiła wystarczające dowody na istnienie i wysokość dochodzonego roszczenia. W ocenie Sądu, towary sprzedane pozwanemu nie posiadały wad fizycznych, których wystąpienie umożliwiłoby skorzystanie przez pozwanego z uprawnień z tytułu rękojmi, a nawet przy przyjęciu, że wady te wystąpiły, pozwany nie zawiadomił o nich sprzedawcy w wymaganym terminie. Jedynym pismem, w którym pozwany wprost zgłosił zastrzeżenia do zakupionych towarów było pismo z września 2019 r. Fakt, iż zostało ono wystosowane do powódki dopiero kilka miesięcy po otrzymaniu raportów kontroli jakościowej oraz kilka miesięcy po otrzymaniu wezwania do zapłaty ceny, świadczy o tym, że należy je oceniać wyłącznie jako próbę uniknięcia obowiązku zapłaty całej kwoty należnej za zakup towarów. W związku z tym, oświadczenie o obniżeniu ceny nie zostało złożone skutecznie, w konsekwencji nie mogło być skuteczne również oświadczenie o potrąceniu wierzytelności, gdyż pozwanemu wierzytelność względem powódki nie przysługiwała.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd uznał powództwo za zasadne w całości i na podstawie art. 535 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 35.102,91 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie odsetek wydano w oparciu o art. 482 § 1 k.c. Należy wskazać, iż powód żądał zasądzenia odsetek od dnia wniesienia pozwu, tj. 3 lipca 2019 r. Jednakże zarządzeniem z dnia 13 grudnia 2019 r. pozew został zwrócony, przy czym w dniu 20 grudnia 2019 r. powód uiszczył brakującą opłatę od pozwu, a sprawie nadano dalszy bieg. Należało zatem zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty.

W punkcie drugim wyroku orzeczono o kosztach procesu zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., w myśl zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.373 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na zasadne koszty procesu strony powodowej złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł ustalone zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t. jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 265), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłata sądowa od pozwu w wysokości 1.756 zł.